

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ÚNOR 2017*** ROČNÍK XVIII.*** ČÍSLO 2

Citát inspirující:

Poezie de facto není nic jen jedna velká snaha o vyjádření.

Lubor Kasal

Ilona Pluhařová

Štastná

Se zaschlou krví zkušenosti na rtech,
sražená z koně cválající lásky,
Popelka v haldě nepřeborných slibů,
balónek z pouti s vyraženým dechem,
míň než nic, smítko, odmrštěná tříska,
šťastná však, že daň z pádu byla nízká.

VAŽME SI KOREKTORŮ ...

K únorovému úvodníku mě inspiroval můj „dvorní korektor“ Martin Žantovský. A v úvodu mu musím poděkovat, neboť bez jeho pomoci by řada mých knížek nevznikla nebo by vznikla, ale s řadou chyb. Možná jsme ke korektorům někdy přísní, a tak si poslechněme, jak oni vidí nás autory.

Martin Žantovský: „Není problém knihu zkorigovat.

Problém je korekturu dokončit. V pokročilé části knihy totiž autorovi zpravidla dochází dech. Kvalita textu je o poznání horší než ze začátku, kdy měl ještě chuť se s ním mazlit. Soustředění postupně klesá, takže s blížícím se závěrem přibývá vyložených chyb a klesá i slohová kvalita. Navíc lze předpokládat, že zatímco začátek díla autor ladí několik měsíců, konec už dopisuje narychlo za pár večerů, aby stihl termíny. Korektura a redakční úprava závěrečných částí knihy proto zpravidla seberou znatelně více času a energie.

Bohužel stejně jako autorovi dochází ke konci dech i korektorovi. Nejenže je unaven množstvím znaků, které už přelouskal (číst knihu, nebo korigovat knihu je opravdu rozdíl), ale zásluhou mnoha oprav v každé větě propadá nutně i dojmu, že stojí pořád na místě a práce vůbec neubývá. Prostě jste už ušli sto kilometrů a na posledních deset vám do batohu přiloží kovadlinu.

Je proto s podivem, že vůbec kdy nějaká kniha vyšla.“

Ruku na srdce, Martin má pravdu. Hlavně u delších textů se musím přiznat, že někdy už opravdu melu z posledních sil. Práce korektora je velmi náročná. Musí nejen přečíst vše, co autor napsal, ale dokonce jej číst pozorně, aby mu neunikla žádná chybička, žádná čárka, překlep. Asi i vám se občas stane, že u knihy vydané v renomovaném nakladatelství nějakou tu „minelu“ objevíte. Neztracujme korektory, spíš si jich vážme, protože s tím, jak klesá vzdělanost autorů (myslím v českém jazyce), roste význam jejich práce. Když vidím, co všechno najdu na internetových diskusích, tak žasnu. Protože napsat třeba „ŽYVOT“ to už je opravdu hrůza.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Josef Jindra ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky (číslo 6/2016, prosinec) vydal báseň „Lavička pod Humprechtem.“

- Václav Franc vystoupil v úterý 10.ledna 2017 s autorským čtením v Domově seniorů v Jičíně.

Václav

KNIHOVNA VÁCLAVA ČTVRTKA V JIČÍNĚ ZVE ...

Středa 15. února v 18.00 hodin

VLADIBAJKY – ZÁBAVNÉ BAJKY PRO DOSPĚLÉ | Vladivojna La Chia. Autorské čtení s hudebním doprovodem v podání zpěvačky, spisovatelky a hudební skladatelky. Vladivojna předčítá ze své knížky Vladibajky, oblíbené zábavné bajky pro dospělé. Autorské čtení Vladivojna oživí několika písněmi, kdy se sama doprovází na kytaru a basu. Vstupné 50 Kč.

JIVÍNSKÝ ŠTEFAN

Udílění Jivínského Štefana se letos uskuteční v Dětenicích v sobotu 25.února 2017.

Více zde:<http://jivinskystefan.webnode.cz/o-nas/>

ČAJ č. 125 – PÍŠÍCÍ ZDRAVOTNÍCI

Únorový ČAJ (tak trochu jubilejní s pořadovým číslem 125) se proměnil ve zdravotnické zařízení, neboť se v něm představí píšící zdravotníci, ať už lékaři, sestry či rentgenologická laborantka.

Hostem v našem „čajovém zdravotním středisku“ je Miroslav Skačáni (psychiatr). Představuje se prózou „Historie se pořád opakuje.“ Jsem rád, že rozhovory neodmítli dva vzácní hosté, a to Ladislav Pecháček (praktický a posudkový lékař) – viz rozhovor „Najít míru, klid v duši, umět se odreagovat a nevyhořet, i to je jedno z umění medicíny“ a Jan Cimický (psychiatr) – viz „Psaní mi nahrazuje mou terapeutickou občasnou bezmocnost, protože jako autor mohu cokoliv.“ Se svou poezií z nové sbírky „Místo dotyku“ se představuje Jindřich Tošner (gynekolog).

Ale co by to bylo za zdravotnické zařízení, kdyby nám chyběly sestřičky. A tak Zlata Zákoutská posbírala „Střípky úsměvné i vážné“, zatímco Ilona Pluhařová (sice utekla do školství) zavzpomínala na své začátky úryvkem „Převtělení“ z knihy „Země bledulek.“ A rentgenologická laborantka Dana Beranová se vyznává ze své profese v básni „U rentgenu“ a naordinovala nám ještě povídku „Proti Hippokratovi.“

Ale nesmíme zapomenout na zdravotnický dorost, a tak jsem přizval studentku medicíny Veroniku Borkovou na malou stáž, aby nám starším připomněla studijní léta v povídce „Obyčejná zkouška obyčejného medika.“ A dokonce ze Slovenska možná budoucí zubní lékařku (či spíš spisovatelku) Zoyu Ledeckou s její knížkou „O Kazovi, ktorý hľadal domček.“

Teď mě napadá, co když nás začnou bolet zuby? Nebojte se, na zubaře jsem nezapomněl, zastupují je já, Václav Franc, povídkou „Když zubaře (na dovolené) chytne zub.“

Václav

Miroslav SKAČANI - OSOBNOST

MUDr. Miroslav Skačani je členem Obce spisovatelů i Střediska východočeských spisovatelů, kde jsem jej měl možnost poznat. Pracuje jako psychiatr a vydal několik povídkových knížek, často inspirovaných právě jeho pracovním prostředím. Mezi jeho nejznámější tvorbu patří scénář k filmovému thrilleru na námět jeho knihy "Vraždy ze závisti" na motivy tzv. heparinového vraha "Hodinu nevíš."

Nedávno vydal knížku (mimochodem věnoval ji Františku Uhrovi k 80.narozeninám) "Osobnost." Krátká novela čtenáři přibližuje události prvních desetiletí 20.století v Rusku, přesněji v Jasné Poljaně, která je známa především díky spisovateli Lvovi Nikolajevičovi Tolstému. Hlavní postavu ale není spisovatel Tolstoj, ale obyčejný Mužik. Člověk žijící na panství jako jeho předci, živil se prací, ale již jako malý chlapec se náhodně setkává s dcerou hraběte Tolstého Alexandrou Lvovnou. A právě tato malá setkání a vzpomínky Mužika výrazně zasáhnou do dění rodiny Tolstých po smrti spisovatele, kdy Alexandra Lvovna na přání svého otce rozdělí pozemky mezi mužiky, aby na nich svobodně hospodařili. Ale ukazují se problémy, neboť mužici, mnohdy negramotní, neumějí obchodovat. A přichází 1.světová válka a revoluční kvas po roce 1917, kdy mužici chtějí získat svoje práva násilnou cestou. Vypalují sídla, a tak se v ohrožení ocitá i sídlo Alexandry Lvovny a její matky. A zde právě ukáže Mužik svůj vliv, ale to bych prozradil všechno. Na druhou stranu je vidět, že i když si uvědomuje, svoji povinnost pomoci dceři hraběte Tolstého, na druhou stranu se nezdráhá zabít člověka.

Zajímavá kniha je psaná poutavě, citlivě ukazuje prostředí a podtrhuje myšlení lidí v mezních situacích. Rozhodně doporučuji čtenářům tuto knížku Miroslava Skačaniho, možná navazuje i na jeho psychologické vykreslení hlavních postav z jeho předchozích knih.

Václav

„TŘIKRÁT DÍK ...“
MARCELLA MARBOE
O KNIHÁCH VÁCLAVA FRANCE

My oba chodíme kramařit "do dětství (a do mládí) jako do zastavárny." To jsi vyjádřil perfektně, tohle nás oba totiž dost charakterizuje. Ta úcta a láska k minulosti (a nejen vlastní), k obyčejnému životu i lidem, k přírodě.

Se zaujetím jsem přečetla Opuštěná hnízda dětství (jak signifikantní!) stejně jako Vesničku. (Za obě knížky ještě jednou děkuji). Opuštěná hnízda... Vylétnutí za dobrodružstvími reality. Dětství a mládí se nám ovšem stále připomíná - a čím jsme starší, tím častěji. Vašku, snažíš se jak poezií, tak prózou působivě vyjádřit příběh vlastního života a já si nemyslím, že by to bylo špatně. Vyslovuješ se k prostým věcem, které se Tě bezprostředně dotýkají (nebo dotýkaly). Za každou větou či veršem je cítit silný osobní prožitek. Vzpomínky jsou zasazeny tam, kde trvají (anebo alespoň trávaly) hodnoty - tedy do přírody a na vesnici. Do prostých vztahů a příběhů, do nezbytné opravdovosti, která ovlivnila tvůj spisovatelský (a nejspíš i lidský) osud. Sympatické je, že nejde pouze o krásu vyjádření, ale především o obsah sdělení. Za vším lze tušit lásku - k domovu, rodině, lidem obecně, k životu, ale i k rodnému jazyku, se kterým dokážeš pracovat. Z prožitého umíš skvěle těžit - a to není dáno každému. Vracíš se ke kořenům (stejně jako se o to pokouším já). Tvé literární úsilí je cenné zejména opravdovostí, pramenící z bohatosti osobní. Povídky i verše jsou maloprostorové, přesto podstatné je v nich zachyceno. Škudlení slovy v poezii, tedy zkratka, je ku prospěchu věci. Třebaže jsi v současné době nejspíš člověk městský, bytostně patříš venkovu. - a to je mi sympatické, stejně jako Tvoje inklinace k humoru a optimismu. Takže, Vašku - buďme si - a ještě jednou děkuji.

Dík do třetice je za to, jak jsi spolehlivý. Když člověk něco potřebuje, má to obratem - při tom je mi jasné, že času máš také méně než málo.

Marcella Marboe

ŽENA SE LVEM

antologie povídek českých a slovenských autorek fantastiky

Antologie povídek českých a slovenských autorek fantastiky *Žena se lvem* vyšla počátkem prosince 2016 v nakladatelství Fortna. Je úvodním dílem velkolepého projektu *Lehké fantazijno*, který ani v kontextu zahraniční fantastické literatury nemá obdoby. Ve čtyřech svazcích: *Žena se lvem*, *Žena se sovou*, *Žena s drakem* a *Žena s labutí* se představí padesát dva spisovatelek ze středu Evropy. Nabídne tak čtenáři i literárnímu vědci jedinečný, komplexní pohled na současnou paletu žánrové tvorby a unikátní přehled rukopisů českých a slovenských autorek.

V *Ženě se lvem*, se můžete těšit na 13 povídek reprezentujících žánrovou pestrost literární fantastiky (fantasy, sci-fi, horor, steampunk, postapo, humor, kyberpunk, alternativní historie aj.). Dvě slovenské povídky byly ponechány v jejich mateřštině. Slovenština byla donedávna zcela přirozenou součástí naší kulturní výbavy a určitá krása textů by zůstala jaksi „ztracena v překladu“. U knihy najdete přiložených 13 z celkových 52 speciálních výkladových karet, vycházejících ze symboliky tarotu, ale přinášejících zcela nové výtvarné pojetí známých symbolů a archetypů, přičemž každá ze zobrazených figur nese podobu „své“ autorky. Naprosto unikátní dojem z knížky vytváří rovněž obálka z dílny proslulé výtvarnice Jany Maffet Šouflové.

Autorky a jejich povídka v *Ženě se lvem*:

Vilma Kadlečková: *Bez Krásky a bez zvířete*

Lucie Lukačovičová: *Dům ocelových jehel*

Hanina Veselá: *Mizera z Mexika*

Václava Molcarová: *Běžím daleko, žiju blízko*

Jana Šouflová: *Případ osla canterburského*

Karolína Francová: *V mysli mojí vidíš stíny*

Lenona Štiblaríková: *Pekná noc na čary*

Zuzana Stožická: *Rubinova léčba*

Dana Beranová: *Nikdy neříkej nikdy*

Dagmar Pirochová: *Černý samet*

Miroslava Dvořáková: *Návrat*

Zuzana Hloušková: *Srdce z kamene*

Julie Nováková: *Etuda pro výjimečnou mysl*

Dana Beranová jako jedna ze třinácti autorek antologie „Žena se lvem“ při autogramiádě. Křest knihy se konal 9.prosince 2016 v Praze v CaféBaru Elysium a 13.prosince 2016 se kniha ještě pokřtila v Hradci Králové v kavárně Pessoa.

Foto převzato ze stránek <http://zesupliku.cz/> .

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 18. Číslo 2. Únor 2017.

(5.února 2017)

www.ikobra.cz